

RELAT MATEMÀTIC

HISTÒRIA AMB FINAL FELIÇ

Hi havia una vegada un semicercle en un petit xalet situat en una recta de l'infinit del pla, quan un dia va conèixer una paràbola molt simpàtica i molt bonica gràficament, que a més a més pertanyia a una de les millors famílies geomètriques. En el mateix instant van notar que tenien propietats en comú.

Un dia, es van trobar davant de la casa d'una hipèrbola que vivia al costat d'una botiga on tots dos hi compraven normalment. La pobra paràbola quan el va veure davant seu, no va saber com reaccionar i de l'emoció les seves meravelloses branques es van desplomar i va caure damunt del seu estimat com un pes mort. Aquell moment va ser decisiu.

Es van adonar que les seves diferències eren tan petites que estaven fets un per l'altre. Quan la paràbola va tornar en si, es va trobar en un entorn radial tan bonic que no sabia si allò era gràfic o analític... En aquells moment el semicercle li va dir mil teoremes d'amor i ella va quedar enamorada...

Quan l'estiu havia passat, i l'hipèrbola havia tornat al seu origen, la paràbola i el semicercle ja eren parella. Llavors, van començar les llargues passejades pels eixos d'abscisses sempre amb un punt en comú i sense deixar-se ni un moment, els interminables desenvolupaments en sèrie sota els arbres plorosos de l'estany, les llargues sessions de projecció ortogonal... Un dia d'aquests, van anar el circ, allà van veure un espectacle de punts saltarins, que feien triples salts mortals en les discontinuïtats de les funcions. Resumint el que es fa quan tens un element especial al teu costat...

En el quart dia del segon mes de l'any les cosines llunyanes de la paràbola, les senyoretetes còniques, van organitzar un ball. La parella va poder estar molta estona sols, en el punt més íntim del pla on es celebrava la festa. Les sèries melòdiques eren de ritmes uniformes creixents i les parelles giraven al voltant del mateix punt durant hores i hores. Gràcies a aquesta nit, la parella va poder descobrir que les seves formes gràfiques concidien en més aspectes.

Amb els negocis que ell tenia amb el seu germà bessó, el semicercle superior, va aconseguir molts beneficis. Gràcies a la venda d'uns terrenys corbats de la part oest del pla va poder comprar un recinte tancat en el tercer quadrant, una zona amb molta categoria. La paràbola volia la casa totalment decorada a la seva manera i ell li va oferir tot i més del què tenia perquè quedés al seu gust.

Va adornar les parets amb unes taules de multiplicar del numero cinc precioses, va dividir la majoria de la casa en habitacions independents per quan tinguessin descendència. Va empaperar les parets de les habitacions amb les gràfiques de funcions més conegudes del moment i amb l'ajuda de la mare del seu marit, la senyora circumferència i les seves germanes petites va aconseguir fer uns

dissenys preciosos, en forma de flors per totes les parets. Els mobles van ser confeccionats en el departament de polígons en 3D, el senyor rectangle i els seus ajudants li van dur tot el mobiliari a casa. El mateix dia de la mudança el rectangle li va suggerir a la paràbola si volia anar a fer un cafè en el quadrant del costat on ell en coneixia un de fantàstic, i el mateix temps li ensenyaria el seu apartament nou. Ella va intuir per on anava el tema, i li va deixar ben clar que no, ella s'estimava el seu marit per sobre de tot i que per res del món se n'aniria dins l'índex d'un altre!

Quan tota la casa va estar moblada i arreglada el semicercle se n'hi va anar a viure.

Una nit de punts brillants en el cel i on les coordenades es veien amb claredat, el semicercle li va preparar un sopar molt romàntic a la llum de les espelmes en el seu jardí. Amb una música harmònica i regular, el semicercle li va ensenyar el seu domini, fent-li un espectacular petó, ella va quedar integrada en aquell punt. Aquella nit va ser genial. Eren feliços!

En aquell moment especial ella li va preguntar:

- No tens calor estimat?
- Jo sí molta! I tu?
- Jo també!
- Posa't en forma més cònica estimada, estaràs més còmoda.

En aquell moment va passar el més esperat en aquella nit. Ell li va anar traient les constants i amb les seves branques li va posar la punta en un punt essencial per a ella, el seu origen de coordenades. La paràbola va reaccionar ràpid i li va dir:

- Què estàs fent????? A mi això em fa molta vergonya.. No puc!
- Estimada! Jo t'estimo molt... i estic invers per tu.. No em veus? Deixem-ho fer! No puc aguantar més.

Ella va cedir i els dos van acabar dividits en fraccions de plaer i amor en el seu punt d'amor i bogeria.

Després d'un temps, la paràbola va perdre el punt d'origen normal, i es va estranyar, ella era molt constant en aquest tema. Li va explicar el que li passava el seu estimat i ell es va esperar el pitjor dels casos... Un tumor a la part més perillosa de la funció? Van anar ràpidament al metge. Després d'uns anàlisis algebriques van demostrar que el seu punt d'origen havia sigut incrementat i que ja no era zero. Això significava que seria mare d'unes minis-funcions! Ell es va posar de mil colors i quan la paràbola ho va veure li va preguntar:

- Què et passa estimat? No estàs content?

- Tu n'estàs segura que vols tenir descendència, jo penso que si elevéssim aquest element al quadrat i li restéssim els nostres valors el podríem anul·lar. Et sembla bé?

- Com vols que em sembli bé, això vol dir que ja no m'estimes?

- No siguis irracional! Es clar que t'estimo! Ben mirat, si això és el que tu vols, jo t'ajudaré amb tot. Les nostres equacions juntes en formaran una de molt més bonica!

Dies després, quan les famílies ho van saber, els van obligar a casar-se. El casament va estar organitzat en un temps realment accelerat, no volien que les funcions més xafarderes ho sabessin. Els padrins del casament van ser el germà del nuvi, el semicercle superior, i la cosina íntima de la paràbola, la senyoreta hipèrbola. La núvia va lluir unes coordenades cilíndriques de Tales i un vel de punts imaginaris. El capellà va ser el mossèn X, que després de molts esforços va acceptar celebrar la cerimònia.

Després de 8 setmanes, la parella d'enamorats havien de córrer cap a l'hospital perquè s'havia avançat el part. Només van ser 3 hores de patiment per a la senyora paràbola, van néixer 5 meravellosos termes de grau menor, producte de seu amor.